

Sygn. akt IV Cz 632/13

POSTANOWIENIE

Słupsk, dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie: SO Mariusz Struski, SO Mariola Watemborska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. R.

przeciwko pozwanym: M. N. (1), E. N., Z. N., M. N. (2) i J. N.

o eksmisję

na skutek zażalenia pozwanych

od postanowienia Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt I C 733/12

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 632/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Chojnicach umorzył postępowanie, odmówił odrzucenia pozwu oraz zasądził od pozwanych na rzecz powoda solidarnie kwotę 337 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd I instancji uznał, że skoro powód cofnął pozew o eksmisję jednocześnie zrzekając się wobec pozwanych roszczenia istniały podstawy do umorzenia postępowania na podstawie art. 355 § 1 kpc.

Jednocześnie Sąd I instancji, powołując się na treść art. 199 § 1 kpc uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do odrzucenia pozwu, o co wnosili pozwani w piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2013r. Uznając natomiast, że skoro pozwani wyprowadzili się z pomieszczeń domu należącego do powoda, po wytoczeniu przeciwko nim powództwa uznać należało, że przyczynili się do wytoczenia powództwa, stąd też mając na uwadze treść art. 98 kpc sąd ich obciążył kosztami procesu.

Z takim stanowiskiem Sądu nie zgodzili się pozwani wnosząc zażalenie, w którym domagali się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości. Skarżący stanowczo podnieśli, że nie wyprowadzili się ze spornego lokalu dobrowolnie lecz zostali do tego zmuszeni m.in. poprzez bezprawne działanie powoda, poza tym cały czas wnosili o oddalenie powództwa jako bezzasadnego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie pozwanych jako bezzasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie bowiem Sąd Rejonowy uznał, że skoro powód cofnął pozew jednocześnie zrzekając się roszczenia tj. cofnął pozew ze skutkiem prawnym – do cofnięcia pozwu połączonego ze zrzeczeniem się roszczenia, nie jest potrzebna zgoda strony przeciwnej – to w oparciu o treść art. 355 §1 kpc instancji obowiązany był wydać postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie.

W oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie brak było przy tym przesłanek do uznania, że cofnięcie pozwu i zrzeczenie się roszczenia przez powoda jest sprzeczne z prawem, z zasadami współżycia społecznego lub też zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 kpc). Zauważyć bowiem należy, że pozwani bezpodstawnie przyjmują, że zajmowali przedmiotowy lokal mając do niego tytuł prawny. Nie biorą oni natomiast pod uwagę okoliczności, że także wytoczenie powództwa o eksmisję może stanowić formę wypowiedzenia umowy (np. umowy użyczenia).

Sąd I instancji zasadnie także odniósł się do żądania pozwanych dotyczących odrzucenia pozwu, wskazując na ewentualne sytuacje, w których pozew podlega odrzuceniu. Żadne ze wskazanych przez Sąd Rejonowych przesłanek odrzucenia pozwu nie miały miejsca w niniejszej sprawie. Sąd I instancji nie odniósł się do wniosku pozwanych o oddalenie powództwa, gdyż z uwagi na umorzenie postępowania nie zachodziła potrzeba merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Skoro zaś postępowanie w sprawie zakończyło się umorzeniem postępowania w wyniku cofnięcia pozwu przez powoda w związku z opuszczeniem lokalu przez pozwanych w toku procesu, zasadnie Sąd I instancji w oparciu o treść art. 98 kpc obciążył ich powstałymi w sprawie kosztami procesu.

Mając na uwadze powyższe, zażalenie pozwanych jako bezzasadne, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc należało oddalić.